

עמ"מ 47591-07-25 - פלוני נ' מדינת ישראל

בית המשפט העליון

עמ"מ 47591-07-25

לפני:	כבוד השופט דוד מינץ
המערער:	פלוני
נגד	
המשיבה:	מדינת ישראל
	ערעור על החלטת בית המשפט המחוזי בירושלים (השופטת ת' בזק-רפפורט, ס.נ.) מיום 14.7.2025 במ"מ 23512-07-25 כ"ה תמוז תשפ"ה (21 יולי 2025)
תאריך הישיבה:	
בשם המערער:	
בשם המשיבה:	עו"ד מיה ציפין

פסק-דין

ערעור על החלטת בית המשפט המחוזי בירושלים (השופטת ת' בזק-רפפורט, ס.נ.) מיום 14.7.2025 במ"מ 23512-07-25, בה הוארך צו המעצר המנהלי שהוציא שר הביטחון נגד המערער, באופן שהמערער יעצר לתקופה נוספת בת 6 חודשים החל מיום 8.7.2025 עד ליום 9.1.2026.

לטענת בא-כוח המערער, מקום בו לא קיימות ראיות המבססות ביצוע מעשים פליליים על ידי המערער, אין מקום לנקוט בהליך מעצר חלף הליך פלילי על פי דין. דברים אלו מקבלים משנה תוקף כאשר מדובר בתקופת מעצר כוללת של שנה, וככל שציר הזמן מתקדם, התשתית הראייתית אמורה להתחזק. נקודת האיזון משתנה אפוא לטובת העדפת האינטרס האישי של המערער על פני החשש ההולך ומתמעט לסכנת הציבור. בנוסף קיימת חובה לערוך הערכת מסוכנות מעודכנת על אודות המערער.

מנגד, המשיבה טענה כי דין הערעור להידחות בהצביעה על החלטת בית המשפט המחוזי אשר שם דגש על המסוכנות הנשקפת מהמערער.

בית המשפט המחוזי השתית את החלטתו על החומר הביטחוני החסוי. אף אני עיינתי בחומר זה ונחה דעתי כי יש ממש במסקנתו של בית המשפט המחוזי כי נשקפת סכנה מוחשית ומיידית מהמערער וכי מעצרו מוצדק ללא קשר להעמדתו לדין פלילי.

כידוע מטרת המעצר המינהלי היא מניעתית-סיכולית ולא עונשית (וראו לאחרונה: עמ"מ 6345-05-25 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 3 (25.6.2025)). אכן, ככל שהזמן חולף עצמת המסוכנות עשויה להיחלש ויש לאמוד אותה מחדש. ברם, כל אימת שקיימת סכנה מוחשית ודאית כבמקרה זה, אין מנוס מהארכת המעצר.

הערעור נדחה.

ניתן היום, כ"ה תמוז תשפ"ה (21 יולי 2025).

דוד מינץ
שופט